

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2015/2421 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Δεκεμβρίου 2015

σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 81,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾ θέσπισε την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών. Ο εν λόγω κανονισμός εφαρμόζεται τόσο σε αμφισβητούμενες όσο και σε μη αμφισβητούμενες διασυνοριακές αστικές και εμπορικές διαφορές για ποσό που δεν υπερβαίνει τις 2 000 EUR. Εξασφαλίζει επίσης την εκτελεστότητα των αποφάσεων που εκδίδονται στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας χωρίς ενδιάμεση διαδικασία, και ιδίως χωρίς να είναι αναγκαία η κήρυξη εκτελεστότητας στο κράτος μέλος εκτέλεσης (κατάργηση του exequatur). Ο γενικός στόχος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 ήταν η βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη τόσο για τους καταναλωτές όσο και για τις επιχειρήσεις μέσω της μείωσης του κόστους και της επιτάχυνσης των αστικών διαδικασιών όσον αφορά διαφορές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του.
- (2) Στην έκθεση της Επιτροπής της 19ης Νοεμβρίου 2013 σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 αναφέρεται ότι η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών έχει διευκολύνει, σε γενικές γραμμές, την εκδίκαση διασυνοριακών μικροδιαφορών στην Ένωση. Ωστόσο, στην εν λόγω έκθεση εντοπίζονται επίσης εμπόδια για την πλήρη αξιοποίηση της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών προς όφελος των καταναλωτών και των επιχειρήσεων και ιδίως

⁽¹⁾ ΕΕ C 226 της 16.7.2014, σ. 43.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2015 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 3ης Δεκεμβρίου 2015.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών (ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 1).

των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ). Στην εν λόγω έκθεση διαπιστώνεται, μεταξύ άλλων, ότι το χαμηλό όριο που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 όσον αφορά το ποσό της διαφοράς στερεί από πολλούς δυνητικούς ενάγοντες σε διασυνοριακές διαφορές τη δυνατότητα χρήσης των απλουστευμένων διαδικασιών. Επιπλέον, αναφέρεται στην έκθεση ότι διάφορα στοιχεία της διαδικασίας θα μπορούσαν να απλουστευθούν ακόμη περισσότερο, ώστε να μειωθούν το κόστος και η διάρκεια εκδίκασης. Η έκθεση της Επιτροπής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο αποτελεσματικότερος τρόπος για να αρθούν τα εν λόγω εμπόδια θα ήταν μέσω της τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007.

- (3) Οι καταναλωτές θα πρέπει να μπορούν να αξιοποιούν πλήρως τις δυνατότητες που προσφέρει η εσωτερική αγορά και η εμπιστοσύνη τους δεν θα πρέπει να περιορίζεται από την έλλειψη αποτελεσματικών μέσων ένδικης προστασίας για διαφορές που ενέχουν στοιχεία διασυνοριακού χαρακτήρα. Σκοπός των προτεινόμενων στον παρόντα κανονισμό βελτιώσεων της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών είναι να αποκτήσουν οι καταναλωτές αποτελεσματικά ένδικα βοηθήματα και, κατά συνέπεια, να συμβάλει στην πρακτική άσκηση των δικαιωμάτων τους.
- (4) Η αύξηση του ορίου όσον αφορά το ποσό της διαφοράς έως τα 5 000 EUR θα βελτιώνει την πρόσβαση σε αποτελεσματική και οικονομικά αποδοτική δικαστική προστασία για διασυνοριακές διαφορές, ιδίως για τις ΜΜΕ. Η βελτιωμένη πρόσβαση στη δικαιοσύνη θα ενίσχυε την εμπιστοσύνη σε διασυνοριακές συναλλαγές και θα συνέβαλε στη μεγαλύτερη δυνατή χρήση των δυνατοτήτων που προσφέρει η εσωτερική αγορά.
- (5) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ισχύει στις διασυνοριακές υποθέσεις και μόνον. Μια διασυνοριακή υπόθεση θα πρέπει να θεωρείται ότι υφίσταται όταν ένας τουλάχιστον από τους διαδίκους έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος που δεσμεύεται από τον παρόντα κανονισμό, διαφορετικό από το κράτος μέλος του δικάζοντος δικαστηρίου.
- (6) Η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών θα πρέπει να βελτιωθεί περαιτέρω με την αξιοποίηση των τεχνολογικών εξελίξεων στον τομέα της δικαιοσύνης και των νέων μέσων που έχουν στη διάθεσή τους τα δικαστήρια, τα οποία μπορούν να συμβάλουν για να ξεπεραστούν η γεωγραφική απόσταση και οι συνέπειές της όσον αφορά το υψηλό κόστος και τη διάρκεια των διαδικασιών.
- (7) Για την περαιτέρω μείωση του κόστους της διαφοράς και της διάρκειας των διαδικασιών, θα πρέπει να ενθαρρυνθεί περαιτέρω η χρήση σύγχρονων τεχνολογιών επικοινωνίας από τους διαδίκους και τα δικαστήρια.
- (8) Για την επίδοση εγγράφων στους διαδίκους στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, θα πρέπει να είναι δυνατή η ηλεκτρονική κοινοποίηση σε ισότιμη βάση με την ταχυδρομική υπηρεσία. Προς το σκοπό αυτό, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να θέτει το γενικό πλαίσιο εντός του οποίου θα επιτρέπεται η χρήση της ηλεκτρονικής επίδοσης όταν είναι διαθέσιμα τα απαιτούμενα τεχνικά μέσα και εφόσον η χρήση της είναι συμβατή με τους εθνικούς δικονομικούς κανόνες των σχετικών κρατών μελών. Σε ό,τι αφορά όλες τις άλλες γραπτές επικοινωνίες μεταξύ των διαδίκων ή των άλλων προσώπων που συμμετέχουν στη διαδικασία και των δικαστηρίων, τα ηλεκτρονικά μέσα θα πρέπει να χρησιμοποιούνται ως προτιμώμενα μέσα στο μέτρο του δυνατού, εφόσον είναι διαθέσιμα και αποδεκτά.
- (9) Με την εξαίρεση της περίπτωσης κατά την οποία οι διάδικοι ή οι παραλήπτες της επίδοσης υποχρεούνται κατά το εθνικό δίκαιο να αποδέχονται τα ηλεκτρονικά μέσα, αυτοί θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα επιλογής μεταξύ της χρήσης ηλεκτρονικών μέσων, εφόσον είναι διαθέσιμα και αποδεκτά, ή πιο παραδοσιακών μέσων, για τις επιδόσεις εγγράφων ή άλλες γραπτές επικοινωνίες με το δικαστήριο. Η αποδοχή από έναν διάδικο της επίδοσης με ηλεκτρονικά μέσα ισχύει με την επιφύλαξη του δικαιώματός του να αρνηθεί την παραλαβή εγγράφου που δεν είναι συνταγμένο στη γλώσσα ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του ή, εάν υπάρχουν περισσότερες επίσημες γλώσσες στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, στην επίσημη γλώσσα ή μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου στον οποίο ο εν λόγω διάδικος έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του, ή σε γλώσσα που να κατανοεί.
- (10) Όταν χρησιμοποιούνται ηλεκτρονικά μέσα για την επίδοση εγγράφων ή άλλες γραπτές επικοινωνίες, θα πρέπει να εφαρμόζονται οι υφιστάμενες βέλτιστες πρακτικές από τα κράτη μέλη ώστε να εξασφαλίζεται ότι το περιεχόμενο των παραλαμβανόμενων εγγράφων και άλλων γραπτών επικοινωνιών είναι αληθές και συμπίπτει απολύτως με το περιεχόμενο των εγγράφων και άλλων γραπτών επικοινωνιών που διαβιβάστηκαν και ότι η μέθοδος που θα χρησιμοποιηθεί για τη βεβαίωση παραλαβής επιτρέπει την επιβεβαίωση της παραλαβής από τον παραλήπτη και την αναγραφή της ημερομηνίας παραλαβής.
- (11) Η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών είναι κυρίως γραπτή. Ακρόαση θα πρέπει να διεξάγεται μόνο κατ' εξαίρεση, όταν δεν είναι δυνατό να εκδοθεί απόφαση βάσει των γραπτών αποδεικτικών στοιχείων ή όταν το δικαστήριο συμφωνήσει να διεξαχθεί ακρόαση κατόπιν αίτησης διαδίκου.

- (12) Για να καταστεί δυνατή η ακρόαση χωρίς να απαιτηθεί η μετακίνηση προσώπων στο δικαστήριο, η διεξαγωγή ακροάσεων καθώς και η συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων με καταθέσεις μαρτύρων, εμπειρογνομόνων ή διαδικών θα πρέπει να διενεργούνται με χρήση οποιωνδήποτε κατάλληλων μέσων εξ αποστάσεως επικοινωνίας, διαθέσιμων στο δικαστήριο, εκτός αν, λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης, η χρήση της τεχνολογίας αυτής δεν θα ήταν κατάλληλη για τη δίκαιη διεξαγωγή της δίκης. Όσον αφορά τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή τους σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος του δικάζοντος δικαστηρίου, οι ακροάσεις θα πρέπει να οργανώνονται με χρήση των διαδικασιών που ορίζει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
- (13) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προάγουν τη χρήση της τεχνολογίας εξ αποστάσεως επικοινωνίας. Για τους σκοπούς της διεξαγωγής ακρόασης, θα πρέπει να γίνουν διευθετήσεις ώστε τα δικαστήρια που είναι αρμόδια για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών να έχουν πρόσβαση σε κατάλληλη τεχνολογία εξ αποστάσεως επικοινωνίας, προκειμένου να διασφαλίζεται ο δίκαιος χαρακτήρας της διαδικασίας, λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης. Σε σχέση με την εικονοτηλεδιάσκεψη, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι Συστάσεις του Συμβουλίου για τη διασυνοριακή εικονοτηλεδιάσκεψη οι οποίες εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο στις 15 και 16 Ιουνίου 2015 και το έργο που επιτελείται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.
- (14) Το δυνητικό κόστος της δικαστικής διαδικασίας μπορεί να επηρεάσει την απόφαση του ενάγοντος να προσφύγει στο δικαστήριο. Μεταξύ των άλλων δαπανών, τα δικαστικά έξοδα είναι δυνατόν να αποθαρρύνουν τους ενάγοντες από την προσφυγή στο δικαστήριο. Προκειμένου να εξασφαλίζεται η πρόσβαση στη δικαιοσύνη για την επίλυση διασυνοριακών μικροδιαφορών, τα δικαστικά έξοδα που προβλέπονται σε ένα κράτος μέλος για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών δεν θα πρέπει να είναι δυσανάλογα προς το ύψος της διαφοράς ούτε και υψηλότερα από τα δικαστικά έξοδα που προβλέπονται για εθνικές απλοποιημένες δικαστικές διαδικασίες στο εν λόγω κράτος μέλος. Αυτό ωστόσο δεν θα πρέπει να εμποδίζει την είσπραξη ελάχιστων εύλογων δικαστικών τελών και θα πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη της δυνατότητας επιβολής, υπό τους ίδιους όρους, χωριστού τέλους για τυχόν άσκηση ένδικου μέσου κατά απόφασης που εκδίδεται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών.
- (15) Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, τα δικαστικά έξοδα θα πρέπει να περιλαμβάνουν τα καταβλητέα στο δικαστήριο τέλη και επιβαρύνσεις, το ποσό των οποίων καθορίζεται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Δεν θα πρέπει να περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, ποσά που μεταβιβάζονται σε τρίτους κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, όπως είναι οι αμοιβές δικηγόρων, τα έξοδα μετάφρασης, τα έξοδα επίδοσης εγγράφων από άλλο φορέα πλην του δικαστηρίου ή τα έξοδα για την πληρωμή πραγματογνωμόνων ή μαρτύρων.
- (16) Η αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε ολόκληρη την Ένωση είναι ένας πολύ σημαντικός στόχος. Για να εξασφαλιστεί μια τέτοια αποτελεσματική πρόσβαση στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, το ευεργέτημα πενίας θα πρέπει να παρέχεται σύμφωνα με την οδηγία 2003/8/ΕΚ ⁽²⁾.
- (17) Για την καταβολή των δικαστικών εξόδων δεν θα πρέπει να απαιτείται από τον ενάγοντα να μεταβαίνει στο κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου ή να προσλαμβάνει δικηγόρο για τον εν λόγω σκοπό. Για να διασφαλιστεί ότι παρέχεται αποτελεσματική πρόσβαση στη διαδικασία και στους ενάγοντες που βρίσκονται σε κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό στο οποίο βρίσκεται το επιληφθέν δικαστήριο, τα κράτη μέλη θα πρέπει, κατ' ελάχιστο, να προσφέρουν τουλάχιστον μία από τις δυνατότητες εξ αποστάσεως πληρωμής που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.
- (18) Θα πρέπει να αποσαφηνιστεί ότι δικαστικός συμβιβασμός που επικυρώθηκε από δικαστήριο ή καταρτίστηκε ενώπιον δικαστηρίου στο πλαίσιο ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών είναι εκτελεστός όπως ακριβώς μια απόφαση που έχει εκδοθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.
- (19) Για να μειωθούν οι μεταφραστικές ανάγκες και τα σχετικά έξοδα, το δικαστήριο θα πρέπει να χρησιμοποιεί, κατά τη χορήγηση βεβαίωσης για την εκτέλεση απόφασης που εκδίδεται στο πλαίσιο ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών ή δικαστικού συμβιβασμού που επικυρώθηκε από δικαστήριο ή καταρτίστηκε ενώπιον δικαστηρίου στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας σε γλώσσα διαφορετική από τη δική του, την αντίστοιχη γλώσσα του δυναμικού τυποποιημένου εντύπου βεβαίωσης που είναι διαθέσιμο στη Διαδικτυακή Πύλη της Ευρωπαϊκής Ηλεκτρονικής Δικαιοσύνης. Εν προκειμένω, το δικαστήριο θα πρέπει να μπορεί να βασιστεί στην ακρίβεια της μετάφρασης που είναι διαθέσιμη στην εν λόγω πύλη. Τυχόν έξοδα για την αναγκαία μετάφραση του εγγράφου που εισάγεται στα πεδία ελεύθερου κειμένου της βεβαίωσης θα κατανεμηθούν σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τη νομοθεσία του κράτους μέλους του δικαστηρίου.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2003/8/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τη βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη επί διασυνοριακών διαφορών μέσω της θέσπισης κοινών κανόνων σχετικά με το ευεργέτημα της πενίας στις διαφορές αυτές (ΕΕ L 26 της 31.1.2003, σ. 41).

- (20) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν πρακτική συνδρομή στους διαδικίους κατά τη χρήση των τυποποιημένων εντύπων που προβλέπονται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών. Περαιτέρω, θα πρέπει να παρέχουν γενικές πληροφορίες σχετικά με το πεδίο εφαρμογής της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών και σχετικά με το ποια δικαστήρια έχουν τη σχετική αρμοδιότητα. Ωστόσο, η εν λόγω υποχρέωση δεν θα πρέπει να συνεπάγεται την παροχή ευεργετήματος πενίας ή νομικής αρωγής υπό τη μορφή της νομικής αξιολόγησης της συγκεκριμένης υπόθεσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την ευχέρεια να αποφασίζουν σχετικά με τους πλέον ενδεδειγμένους τρόπους και μέσα για την παροχή της εν λόγω πρακτικής αρωγής και των γενικών πληροφοριών και θα πρέπει να εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίζουν σε ποιους φορείς θα επιβάλουν τις εν λόγω υποχρεώσεις. Τέτοιες γενικές πληροφορίες σχετικά με το πεδίο εφαρμογής της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών και σχετικά με τα αρμόδια δικαστήρια μπορούν επίσης να παρέχονται μέσω παραπομπής σε πληροφορίες που δίδονται σε φυλλάδια ή εγχειρίδια, σε εθνικούς δικτυακούς τόπους ή στη Διαδικτυακή Πύλη της Ευρωπαϊκής Ηλεκτρονικής Δικαιοσύνης ή σε κατάλληλους οργανισμούς υποστήριξης, π.χ. το δίκτυο Ευρωπαϊκών Κέντρων Καταναλωτών.
- (21) Θα πρέπει να υπάρχει μεγαλύτερη διαφάνεια και εύκολη διαδικτυακή πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τα δικαστικά έξοδα και τους τρόπους πληρωμής, καθώς και τις αρχές ή οργανώσεις που είναι αρμόδιες να παρέχουν πρακτική βοήθεια στα κράτη μέλη. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν τις σχετικές πληροφορίες στην Επιτροπή, η οποία με τη σειρά της θα πρέπει να εξασφαλίζει τη δημοσιοποίηση και την ευρεία διάδοσή τους, με οποιοδήποτε κατάλληλο μέσο, ιδίως μέσω της Διαδικτυακής Πύλης της Ευρωπαϊκής Ηλεκτρονικής Δικαιοσύνης.
- (22) Θα πρέπει να αποσαφηνιστεί στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ ότι, για διαφορές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, η εν λόγω διαδικασία θα πρέπει επίσης να είναι διαθέσιμη σε αιτούντα στο πλαίσιο της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, σε περίπτωση που ο καθού έχει καταθέσει δήλωση αντιρρήσεων κατά της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.
- (23) Για να διευκολυνθεί περαιτέρω η πρόσβαση στην ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, το τυποποιημένο έντυπο της αγωγής θα πρέπει να διατίθεται όχι μόνο στα δικαστήρια που είναι αρμόδια για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, αλλά και μέσω κατάλληλων εθνικών δικτυακών τόπων. Η εν λόγω υποχρέωση μπορεί να εκπληρώνεται με τη δημιουργία συνδέσμου με τη Διαδικτυακή Πύλη της Ευρωπαϊκής Ηλεκτρονικής Δικαιοσύνης στους κατάλληλους εθνικούς δικτυακούς τόπους.
- Για την καλύτερη προστασία του εναγομένου, τα τυποποιημένα έντυπα που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 θα πρέπει να περιέχουν πληροφορίες σχετικά με τις συνέπειες για τον εναγόμενο, εάν αυτός δεν αντικρούσει την αγωγή ή δεν παραστεί σε ακρόαση ενώπιον του δικαστηρίου κατόπιν κλητεύσεώς του, ιδίως όσον αφορά την πιθανότητα έκδοσης ή αναγκαστικής εκτέλεσης απόφασης κατ' αυτού και θεμελίωσης αστικής ευθύνης για δαπάνες που συνδέονται με τις δικαστικές διαδικασίες. Τα τυποποιημένα έντυπα θα πρέπει να περιέχουν πληροφορίες σχετικά με το γεγονός ότι ο νικήσας διάδικος μπορεί να μην είναι σε θέση να ανακτήσει το κόστος της διαδικασίας στο βαθμό που αυτό κριθεί περιττό ή δυσανάλογο προς το ύψος της αξίωσης.
- (24) Προκειμένου τα τυποποιημένα έντυπα της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών και της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής να είναι ενημερωμένα, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) όσον αφορά τις τροποποιήσεις των παραρτημάτων I έως IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 και όσον αφορά τροποποιήσεις των παραρτημάτων I έως VII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1896/2006. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξαγάγει η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες, ακόμα και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων. Η Επιτροπή, όταν ετοιμάζει και συντάσσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, θα πρέπει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (25) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά το χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και στη ΣΛΕΕ, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία γνωστοποίησαν την επιθυμία τους να μετάσχουν στην έκδοση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (26) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του Πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (27) Κατά συνέπεια, θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 861/2007 και (ΕΚ) αριθ. 1896/2006,

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής (ΕΕ L 399 της 30.12.2006, σ. 1).

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 861/2007 τροποποιείται ως ακολούθως:

- 1) Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές διαφορές διασυνοριακού χαρακτήρα, όπως ορίζονται στο άρθρο 3, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου, εφόσον η αξία της απαίτησης δεν υπερβαίνει τα 5 000 EUR κατά το χρόνο κατάθεσης της αγωγής στο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία, εξαιρουμένων κάθε είδους τόκων, δαπανών και εξόδων. Δεν επεκτείνεται, ιδίως, σε φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις ή στην αστική ευθύνη του κράτους για πράξεις και παραλείψεις κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας (*acta iure imperii*).

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε υποθέσεις που αφορούν:

- α) την κατάσταση ή την ικανότητα δικαίου φυσικών προσώπων·
- β) τα περιουσιακά δικαιώματα που προκύπτουν από την έγγαμη σχέση ή από σχέση της οποίας τα αποτελέσματα εξομοιώνονται προς εκείνα του γάμου σύμφωνα με το εφαρμοστέο σε αυτήν δίκαιο·
- γ) υποχρεώσεις διατροφής που απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις, σχέσεις συγγένειας εξ αίματος, γάμου ή αγχιστείας·
- δ) κληρονομικές σχέσεις, περιλαμβανομένων των υποχρεώσεων διατροφής που προκύπτουν λόγω θανάτου·
- ε) πτωχεύσεις, διαδικασίες λύσης και εκκαθάρισης αφερέγγυων επιχειρήσεων ή άλλων νομικών προσώπων, δικαστικούς συμβιβασμούς, πτωχευτικούς συμβιβασμούς και ανάλογες διαδικασίες·
- στ) την κοινωνική ασφάλιση·
- ζ) διατησία·
- η) το εργατικό δίκαιο·
- θ) μισθώσεις ακινήτων, εκτός των αγωγών για χρηματικές αξιώσεις· ή
- ι) παραβιάσεις του ιδιωτικού βίου και των δικαιωμάτων επί της προσωπικότητας, μεταξύ των οποίων η δυσφήμιση.».

- 2) Στο άρθρο 3, οι παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η κατοικία ορίζεται κατά τα άρθρα 62 και 63 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

3. Κρίσιμος χρόνος για τον προσδιορισμό του κατά πόσον πρόκειται για διασυνοριακή υπόθεση είναι η ημερομηνία παραλαβής του εντύπου της αγωγής από το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία.

(*). Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1).».

3) Το άρθρο 4 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 4 δεύτερο εδάφιο, προστίθεται η ακόλουθη φράση:

«Το δικαστήριο ενημερώνει τον ενάγοντα για την εν λόγω απόρριψη και για το κατά πόσον χωρεί έφεση ή ανάρτηση κατά της απόρριψης αυτής.»

β) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το τυποποιημένο έντυπο αγωγής Α να είναι διαθέσιμο σε όλα τα δικαστήρια ενώπιον των οποίων μπορεί να κινηθεί ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών καθώς και να είναι προσβάσιμο μέσω κατάλληλων εθνικών διαδικτυακών τόπων.»

4) Στο άρθρο 5, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών είναι γραπτή.

1α. Το δικαστήριο διεξάγει ακρόαση, μόνον εάν κρίνει ότι δεν είναι δυνατόν να εκδώσει απόφαση βάσει των γραπτών αποδεικτικών στοιχείων ή εφόσον ζητηθεί από διάδικο. Το δικαστήριο δύναται να απορρίψει το αίτημα αυτό, εάν κρίνει ότι, ενόψει των περιστάσεων της υπόθεσης, η ακρόαση είναι προδήλως περιττή για τη δίκαιη διεξαγωγή της διαδικασίας. Η απόρριψη αιτιολογείται γραπτώς και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί αυτοτελώς χωρίς προσβολή της ίδιας της απόφασης.»

5) Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Ακρόαση

1. Όταν η ακρόαση κρίνεται αναγκαία σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1α, αυτή διεξάγεται χρησιμοποιώντας την κατάλληλη τεχνολογία εξ αποστάσεως επικοινωνίας, όπως είναι η εικονοτηλεδιάσκεψη ή η τηλεδιάσκεψη που είναι διαθέσιμες στο δικαστήριο, εκτός αν, λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης, η χρήση της τεχνολογίας αυτής δεν είναι κατάλληλη για τη δίκαιη διεξαγωγή της δίκης.

Όταν το πρόσωπο το οποίο αφορά η ακρόαση έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος του δικάζοντος δικαστηρίου, το εν λόγω πρόσωπο συμμετέχει σε ακρόαση μέσω εικονοτηλεδιάσκεψης, τηλεδιάσκεψης ή άλλης τεχνολογίας εξ αποστάσεως επικοινωνίας, με τη χρήση των διαδικασιών που ορίζει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου (*).

2. Ο διάδικος που καλείται να παραστεί αυτοπροσώπως κατά την ακρόαση μπορεί να ζητήσει τη χρήση τεχνολογίας εξ αποστάσεως επικοινωνίας, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω τεχνολογία είναι διαθέσιμη στο δικαστήριο, με το σκεπτικό ότι οι όροι που απαιτούνται για την αυτοπρόσωπη παρουσία, ιδίως όσον αφορά τυχόν έξοδα του εν λόγω διαδίκου, θα ήταν δυσανάλογο προς το ύψος της αξίωσης.

3. Ο διάδικος που καλείται να παραστεί σε ακρόαση μέσω τεχνολογίας εξ αποστάσεως επικοινωνίας δύναται να ζητήσει να παρίσταται αυτοπροσώπως κατά την εν λόγω ακρόαση. Το τυποποιημένο έντυπο της αγωγής Α και το τυποποιημένο έντυπο της απάντησης Γ, που θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 27 παράγραφος 2, ενημερώνουν τους διαδίκους ότι η ανάκτηση των τυχόν εξόδων στα οποία υποβάλλεται ένας διάδικος για να παρίσταται αυτοπροσώπως κατά την ακρόαση κατόπιν αίτησής του, υπόκειται στις προϋποθέσεις του άρθρου 16.

4. Δεν μπορεί να αμφισβητηθεί αυτοτελώς η απόφαση δικαστηρίου επί αιτήματος που προβλέπεται στις παραγράφους 2 και 3 χωρίς προσβολή της ίδιας της απόφασης.

(*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 1).»

6) Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων

1. Το δικαστήριο προσδιορίζει τα μέσα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων και την έκταση των αποδεικτικών στοιχείων που απαιτούνται για την απόφασή του δυνάμει των κανόνων που εφαρμόζονται ως προς το παραδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων. Χρησιμοποιεί την απλούστερη και λιγότερο επαχθή μέθοδο συγκέντρωσης αποδείξεων.
2. Το δικαστήριο μπορεί να δεχθεί τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων με γραπτές καταθέσεις μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ή διαδικών.
3. Όταν για τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων απαιτείται η κατάθεση προσώπου, η ακρόαση διεξάγεται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 8.
4. Το δικαστήριο μπορεί να προβεί στην εξέταση μαρτύρων ή πραγματογνωμόνων μόνον εάν δεν είναι δυνατή η έκδοση απόφασης βάσει των λοιπών αποδεικτικών στοιχείων.»

7) Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

Αρωγή προς τους διαδίκους

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δυνατότητα στους διαδίκους να λαμβάνουν τόσο πρακτική αρωγή για τη συμπλήρωση των εντύπων και παροχή γενικών πληροφοριών σχετικά με το πεδίο εφαρμογής της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών όσο και παροχή γενικών πληροφοριών σχετικά με το ποια δικαστήρια είναι αρμόδια στο εν λόγω κράτος μέλος για την έκδοση απόφασης στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών. Η εν λόγω αρωγή παρέχεται δωρεάν. Ωστόσο, η παρούσα παράγραφος επ' ουδενί λόγω περιλαμβάνει απαίτηση από τα κράτη μέλη για την παροχή ευεργετήματος πενίας ή νομικής αρωγής υπό τη μορφή νομικής αξιολόγησης της συγκεκριμένης υπόθεσης.
2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πληροφορίες σχετικά με τις αρμόδιες αρχές και τους οργανισμούς παροχής αρωγής σύμφωνα με την παράγραφο 1 να είναι διαθέσιμες σε όλα τα δικαστήρια ενώπιον των οποίων μπορεί να κινηθεί η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών και να είναι προσβάσιμες μέσω των κατάλληλων εθνικών διαδικτυακών τόπων.»

8) Το άρθρο 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 13

Επίδοση εγγράφων και άλλες γραπτές επικοινωνίες

1. Η επίδοση των εγγράφων που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφοι 2 και 6 και των αποφάσεων που εκδίδονται κατά το άρθρο 7 πραγματοποιείται ως εξής:
 - a) ταχυδρομικώς ή
 - β) με ηλεκτρονικά μέσα
 - i) εφόσον τα μέσα αυτά είναι τεχνικώς διαθέσιμα και αποδεκτά σύμφωνα με τους δικονομικούς κανόνες του κράτους μέλους στο οποίο διεξάγεται η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών και, όταν ο διάδικος στον οποίο γίνεται η επίδοση έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε διαφορετικό κράτος μέλος, σύμφωνα με τους δικονομικούς κανόνες του εν λόγω κράτους μέλους, και
 - ii) εφόσον ο διάδικος στον οποίο γίνεται η επίδοση έχει ρητώς αποδεχθεί εκ των προτέρων να του επιδίδονται έγγραφα ηλεκτρονικώς ή, κατά τους δικονομικούς κανόνες του κράτους μέλους στο οποίο ο εν λόγω διάδικος έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του, υπέχει νομική υποχρέωση να αποδεχθεί τη συγκεκριμένη αυτή μέθοδο επίδοσης.

Η επίδοση των εγγράφων πιστοποιείται με απόδειξη παραλαβής, όπου θα αναγράφεται η ημερομηνία της παραλαβής.

2. Όλες οι γραπτές επικοινωνίες που δεν αναφέρονται στην παράγραφο 1 μεταξύ του δικαστηρίου και των διαδίκων ή άλλων προσώπων που συμμετέχουν στη διαδικασία διεξάγονται με ηλεκτρονικά μέσα που πιστοποιούνται με απόδειξη παραλαβής, εφόσον τα μέσα αυτά είναι τεχνικώς διαθέσιμα και αποδεκτά σύμφωνα με τους δικονομικούς κανόνες του κράτους μέλους στο οποίο διεξάγεται η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, υπό την προϋπόθεση ότι ο διάδικος ή τα άλλα συμμετέχοντα πρόσωπα έχουν αποδεχθεί εκ των προτέρων αυτά τα μέσα επικοινωνίας ή, κατά τους δικονομικούς κανόνες του κράτους μέλους στο οποίο ο εν λόγω διάδικος ή το συμμετέχον πρόσωπο έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του, υπέχουν νομική υποχρέωση να αποδεχθούν τα εν λόγω μέσα επικοινωνίας.

3. Παράλληλα με τα άλλα μέσα που είναι διαθέσιμα σύμφωνα με τους δικονομικούς κανόνες των κρατών μελών ώστε να εκφραστεί η αποδοχή εκ των προτέρων της χρήσης ηλεκτρονικών μέσων, όπως απαιτείται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, το τυποποιημένο έντυπο αγωγής Α και το τυποποιημένο έντυπο απάντησης Γ παρέχουν τη δυνατότητα να εκφραστεί μια τέτοια αποδοχή.

4. Εάν είναι αδύνατη η επίδοση σύμφωνα με την παράγραφο 1, η επίδοση μπορεί να διενεργηθεί με οποιαδήποτε από τις μεθόδους που ορίζονται στο άρθρο 13 ή 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1896/2006.

Εάν δεν είναι εφικτή η επικοινωνία σύμφωνα με την παράγραφο 2 ή, λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης, εάν η επικοινωνία αυτή δεν είναι κατάλληλη, μπορεί να χρησιμοποιηθεί κάθε άλλη μέθοδος επικοινωνίας που είναι αποδεκτή κατά τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο διεξάγεται η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών.»

9) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο νέο άρθρο:

«Άρθρο 15α

Δικαστικά έξοδα και τρόποι πληρωμής

1. Τα δικαστικά τέλη που προβλέπονται σε ένα κράτος μέλος για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών δεν θα είναι δυσανάλογα ούτε υψηλότερα σε σύγκριση με τα δικαστικά τέλη που προβλέπονται για τις εθνικές απλοποιημένες δικαστικές διαδικασίες στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι διάδικοι έχουν τη δυνατότητα πληρωμής των δικαστικών εξόδων με μέσα εξ αποστάσεως πληρωμής, τα οποία επιτρέπουν επίσης στους διαδίκους να πραγματοποιήσουν την πληρωμή από οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος από το κράτος μέλος της έδρας του δικαστηρίου, καθώς και ότι προσφέρουν τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες μεθόδους πληρωμής:

α) τραπεζικό έμβασμα·

β) πληρωμή με πιστωτική ή χρεωστική κάρτα· ή

γ) άμεση χρέωση από τον τραπεζικό λογαριασμό του ενάγοντος.»

10) Στο άρθρο 17, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα άρθρα 15α και 16 εφαρμόζονται στα ένδικα μέσα.»

11) Το άρθρο 18 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 18

Επανεξέταση της απόφασης σε εξαιρετικές περιπτώσεις

1. Εναγόμενος ο οποίος δεν έχει παραστεί δικαιούται να ζητήσει επανεξέταση της απόφασης που εκδόθηκε βάσει της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου του κράτους μέλους στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση, εφόσον:

α) η επίδοση του εντύπου της αγωγής στον εναγόμενο ή, σε περίπτωση ακρόασης, η κλήτευσή του στην ακρόαση αυτή δεν έγινε αρκετά έγκαιρα ώστε να του δίδεται η δυνατότητα να προετοιμάσει την άμυνά του· ή

β) ο εναγόμενος εμποδίστηκε να αντικρούσει την αγωγή λόγω ανωτέρας βίας ή λόγω έκτακτων περιστάσεων, χωρίς καμία υπαιτιότητά του,

εκτός εάν ο εναγόμενος παρέλειψε να προσβάλει την απόφαση ενώ είχε τη δυνατότητα να το πράξει.

2. Η προθεσμία υποβολής αίτησης επανεξέτασης είναι 30 ημέρες. Η προθεσμία αρχίζει την ημέρα κατά την οποία ο εναγόμενος έλαβε με αποτελεσματικό τρόπο γνώση του περιεχομένου της απόφασης και ήταν σε θέση να αντιδράσει, το αργότερο δε την ημερομηνία κατά την οποία ελήφθη το πρώτο μέτρο αναγκαστικής εκτέλεσης το οποίο έχει ως αποτέλεσμα την ολική ή μερική δέσμευση των περιουσιακών του στοιχείων. Η προθεσμία δεν παρατείνεται.

3. Εάν το δικαστήριο απορρίψει την αναφερομένη στην παράγραφο 1 αίτηση επανεξέτασης με την αιτιολογία ότι δεν συντρέχει κανένας από τους λόγους που προβλέπονται σε αυτή την παράγραφο, η απόφαση εξακολουθεί να ισχύει.

Αν το δικαστήριο αποφασίσει ότι η επανεξέταση δικαιολογείται για κάποιον από τους λόγους που ορίζονται στην παράγραφο 1, η απόφαση που εκδόθηκε με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών θεωρείται άκυρη και μηδέποτε γενομένη. Ωστόσο, ο ενάγων εξακολουθεί να επωφελείται από την τυχόν διακοπή της προθεσμίας παραγραφής, όταν εφαρμόζεται η διακοπή αυτή δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας.».

12) Στο άρθρο 20, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Κατόπιν αιτήσεως διαδίκου, το δικαστήριο εκδίδει χωρίς πρόσθετη επιβάρυνση τη βεβαίωση, που αφορά απόφαση εκδοθείσα με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο Δ, ως εμφανίζεται στο παράρτημα IV. Κατόπιν αίτησης, το δικαστήριο παρέχει στον εν λόγω διάδικο βεβαίωση σε οποιαδήποτε άλλη επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, με χρήση του πολυγλωσσικού δυναμικού τυποποιημένου εντύπου που είναι διαθέσιμο στη Διαδικτυακή Πύλη της Ευρωπαϊκής Ηλεκτρονικής Δικαιοσύνης. Καμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν υποχρεώνει το δικαστήριο να προσκομίσει μετάφραση ή/και γλωσσική μεταγραφή του κειμένου που εισάγεται στα πεδία ελεύθερου κειμένου της εν λόγω βεβαίωσης.».

13) Στο άρθρο 21 παράγραφος 2, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) τη βεβαίωση κατά το άρθρο 20 παράγραφος 2 και, εφόσον είναι αναγκαίο, τη μετάφρασή της στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους εκτέλεσης ή, εάν το εν λόγω κράτος μέλος έχει περισσότερες από μία επίσημες γλώσσες, στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου, στον τόπο όπου επιδιώκεται η εκτέλεση, σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους, ή σε άλλη γλώσσα την οποία το κράτος μέλος εκτέλεσης έχει δηλώσει ότι μπορεί να δεχθεί.».

14) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο νέο άρθρο:

«Άρθρο 21α

Γλώσσα της βεβαίωσης

1. Κάθε κράτος μέλος δύναται να υποδεικνύει ποια ή ποιες επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, πλην της δικής του, μπορεί να δεχθεί για τη βεβαίωση που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2.

2. Οποιαδήποτε μετάφραση των στοιχείων σχετικά με την ουσία της απόφασης που περιλαμβάνονται σε μια βεβαίωση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2, πραγματοποιείται από πρόσωπο εξουσιοδοτημένο να πραγματοποιεί μεταφράσεις σε ένα από τα κράτη μέλη.».

15) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο νέο άρθρο:

«Άρθρο 23α

Δικαστικοί συμβιβασμοί

Δικαστικός συμβιβασμός που έχει εγκριθεί από δικαστήριο ή συναφθεί ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια διαδικασίας ευρωπαϊκών μικροδιαφορών και ο οποίος είναι εκτελεστός στο κράτος μέλος στο οποίο διενεργήθηκε η διαδικασία αναγνωρίζεται και εκτελείται σε άλλο κράτος μέλος υπό τους ίδιους όρους με απόφαση που εκδίδεται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών.

Οι διατάξεις του κεφαλαίου III εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στους δικαστικούς συμβιβασμούς.».

16) Το άρθρο 25 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 25

Πληροφορίες που παρέχονται από τα κράτη μέλη

1. Έως τις 13 Ιανουαρίου 2017, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή:

- α) τα δικαστήρια που είναι αρμόδια να εκδίδουν αποφάσεις με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών·
- β) τα μέσα επικοινωνίας τα οποία γίνονται δεκτά για τους σκοπούς της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών και είναι διαθέσιμα στα δικαστήρια σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1·
- γ) τις αρμόδιες αρχές ή οργανισμούς για την παροχή πρακτικής βοήθειας σύμφωνα με το άρθρο 11·
- δ) τα μέσα ηλεκτρονικής επίδοσης και επικοινωνίας που είναι τεχνικά διαθέσιμα και αποδεκτά κατά τους δικονομικούς τους κανόνες σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφοι 1, 2 και 3, καθώς και τα μέσα έκφρασης αποδοχής εκ των προτέρων της χρήσης ηλεκτρονικών μέσων, όπως απαιτείται από τα άρθρα 13 παράγραφοι 1 και 2, εφόσον υπάρχουν και είναι διαθέσιμα βάσει της εθνικής νομοθεσίας τους·
- ε) τα πρόσωπα ή είδη επαγγελματιών, εφόσον υπάρχουν, που υπέχουν νομική υποχρέωση να αποδέχονται την επίδοση ή τις άλλες μορφές επικοινωνίας με ηλεκτρονικά μέσα, σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφοι 1 και 2·
- στ) τα δικαστικά έξοδα της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών ή τον τρόπο υπολογισμού τους, καθώς και τους αποδεκτούς τρόπους πληρωμής για την καταβολή των δικαστικών εξόδων, σύμφωνα με το άρθρο 15α·
- ζ) τυχόν δυνατότητα άσκησης ένδικων μέσων σύμφωνα με το δικονομικό τους δίκαιο κατά το άρθρο 17, την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να ασκηθεί το ένδικο μέσο και το δικαστήριο ενώπιον του οποίου μπορεί να ασκηθεί·
- η) τις διαδικασίες υποβολής αίτησης επανεξέτασης, σύμφωνα με το άρθρο 18, καθώς και τα δικαστήρια που είναι αρμόδια για την επανεξέταση αυτή·
- θ) τις γλώσσες που είναι αποδεκτές κατά το άρθρο 21α παράγραφος 1· και
- ι) τις αρμόδιες αρχές εκτέλεσης και τις αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή του άρθρου 23.

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τυχόν μεταγενέστερη μεταβολή των πληροφοριών αυτών.

2. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε το κοινό να λάβει γνώση των κοινοποιούμενων σύμφωνα με την παράγραφο 1 πληροφοριών με κάθε πρόσφορο μέσο, όπως μέσω της Διαδικτυακής Πύλης της Ευρωπαϊκής Ηλεκτρονικής Δικαιοσύνης.».

17) Το άρθρο 26 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 26

Τροποποιήσεις των παραρτημάτων

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 27 σχετικά με τις τροποποιήσεις των παραρτημάτων I έως IV.».

18) Το άρθρο 27 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 27

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 26 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για αόριστο χρονικό διάστημα από τις 13 Ιανουαρίου 2016.

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 26 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος τυχόν κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 26 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.»

19) Το άρθρο 28 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 28

Επανεξέταση

1. Έως τις 15 Ιουλίου 2022, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης αξιολόγησης ως προς:

- α) το κατά πόσο περαιτέρω αύξηση του ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 είναι κατάλληλη ώστε να επιτευχθεί ο στόχος του παρόντος κανονισμού για τη διευκόλυνση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη για τους πολίτες και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε διασυνοριακές υποθέσεις· και
- β) το κατά πόσον είναι σκόπιμη η επέκταση του πεδίου εφαρμογής της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, ιδίως για τις αξιώσεις αποδοχών, για να διευκολυνθεί η πρόσβαση στη δικαιοσύνη για τους εργαζομένους σε διασυνοριακές εργατικές διαφορές με τον εργοδότη τους, αφού ληφθεί υπόψη ο πλήρης αντίκτυπος μιας τέτοιας επέκτασης.

Η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται, κατά περίπτωση, από νομοθετικές προτάσεις.

Για τον σκοπό αυτό και έως τις 15 Ιουλίου 2021, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των αιτήσεων στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, καθώς και τον αριθμό των αιτήσεων για την εκτέλεση αποφάσεων που εκδόθηκαν βάσει της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών.

2. Έως τις 15 Ιουλίου 2019, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με τη διάδοση πληροφοριών όσον αφορά την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών στα κράτη μέλη, και μπορεί να διατυπώσει συστάσεις σχετικά με το πώς η εν λόγω διαδικασία θα γίνει ευρύτερα γνωστή.»

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 τροποποιείται ως ακολούθως:

1) Στο άρθρο 7, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Στο προσάρτημα της αίτησης, ο αιτών δύναται να δηλώσει στο δικαστήριο, εφόσον το επιθυμεί, μία από τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) και να ζητήσει την εφαρμογή της στην πολιτική δίκη που θα ακολουθήσει σχετικά με την αξίωσή του, σε περίπτωση που ο καθού υποβάλει δήλωση αντιρρήσεων κατά της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

Στο προσάρτημα που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, ο αιτών δύναται επίσης να δηλώσει στο δικαστήριο ότι, σε περίπτωση αντίθεσης του καθού, αντιτίθεται στη μεταφορά της διαδικασίας στους κανόνες πολιτικής δικονομίας κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή στοιχείο β). Αυτό δεν εμποδίζει τον αιτούντα να ενημερώσει σχετικά το δικαστήριο εκ των υστέρων, οπωσδήποτε όμως πριν από την έκδοση της διαταγής.».

2) Το άρθρο 17 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 17

Αποτελέσματα της υποβολής δήλωσης αντιρρήσεων

1. Σε περίπτωση υποβολής δήλωσης αντιρρήσεων εντός της προβλεπόμενης στο άρθρο 16 παράγραφος 2 προθεσμίας, η διαδικασία συνεχίζεται ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων του κράτους προέλευσης, εκτός εάν ο αιτών έχει ζητήσει ρητά να λήξει η διαδικασία σε αυτή την περίπτωση. Η διαδικασία συνεχίζεται σύμφωνα με τους κανόνες:

α) της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007, εφόσον αυτή μπορεί να εφαρμοστεί· ή

β) οποιασδήποτε κατάλληλης εθνικής διαδικασίας της πολιτικής δικονομίας.

2. Αν ο αιτών δεν έχει δηλώσει τη διαδικασία της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β) που επιθυμεί να εφαρμοστεί στη δίκη σχετικά με την αξίωσή του, η οποία θα διεξαχθεί σε περίπτωση που έχει υποβληθεί δήλωση αντιρρήσεων ή αν ο αιτών έχει ζητήσει την εφαρμογή της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 για αξίωση μη εμπύπτουσα στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, η δίκη μεταφέρεται στην κατάλληλη εθνική διαδικασία της πολιτικής δικονομίας, εκτός εάν ο αιτών έχει ζητήσει ρητά να μη γίνει η εν λόγω μεταφορά.

3. Όταν ο αιτών έχει επιδώξει την ικανοποίηση της αξίωσής του με τη διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, καμία διάταξη του εθνικού δικαίου δεν θίγει τη θέση του σε μεταγενέστερες αστικές διαδικασίες.

4. Η μεταφορά σε αστική διαδικασία κατά την έννοια της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β) διέπεται από το δικαιο του κράτους μέλους προέλευσης.

5. Ο αιτών ενημερώνεται για την τυχόν υποβολή δήλωσης αντιρρήσεων εκ μέρους του καθού και για τυχόν μετάβαση σε τακτικές αστικές διαδικασίες κατά την έννοια της παραγράφου 1.».

3) Στο άρθρο 25, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Όταν, σε ένα κράτος μέλος, τα δικαστικά έξοδα για αστικές δικαστικές διαδικασίες κατά την έννοια των στοιχείων α) ή β) του άρθρου 17 παράγραφος 1, κατά περίπτωση, είναι ισοδύναμα ή υψηλότερα από εκείνα της ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής, το σύνολο των δικαστικών εξόδων για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και για τη διαδικασία που ακολουθεί σε περίπτωση δήλωσης αντιρρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1, δεν υπερβαίνει τα έξοδα των εν λόγω διαδικασιών χωρίς προηγούμενη διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στο εν λόγω κράτος μέλος.

Δεν επιβάλλονται πρόσθετα δικαστικά έξοδα σε κράτος μέλος για αστικές δικαστικές διαδικασίες που ανακύπτουν σε περίπτωση δήλωσης αντιρρήσεων σύμφωνα με το στοιχείο α) ή β) του άρθρου 17 παράγραφος 1, κατά περίπτωση, εάν τα δικαστικά έξοδα για τις συγκεκριμένες διαδικασίες στο εν λόγω κράτος μέλος είναι χαμηλότερα από τα έξοδα της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.».

4) Το άρθρο 30 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 30

Τροποποιήσεις των παραρτημάτων

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 31 σχετικά με τις τροποποιήσεις των παραρτημάτων I έως VII.».

5) Το άρθρο 31 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 31

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 30 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για αόριστο χρονικό διάστημα από τις 13 Ιανουαρίου 2016.
3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 30 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος τυχόν κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.
4. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 30 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.».

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 14 Ιουλίου 2017 με την εξαίρεση του σημείου 16) του άρθρου 1, που τροποποιεί το άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007, το οποίο εφαρμόζεται από τις 14 Ιανουαρίου 2017.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 16 Δεκεμβρίου 2015.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

N. SCHMIT